

ją pobił, że była bliska śmierci, okazał Dorocie nadzwyczajną troskliwość w trosce o swoje "dobre" imię.

Heroiczna cierpliwość i łagodność żony zwyciężyła. Adalbert stawał się coraz spokojniejszy i łagodniejszy, zaczął i on częściej przystępować do sakramentów. Być może do nawrócenia przyczyniły się również domowe nieszczęścia. W czasie epidemii, jaka zapanowała w roku 1373, zmarło mu naraz troje dzieci. W czasie epidemii w roku 1382 zaraza zabrała mu dalszych pięcioro dzieci, jakie mu dała Dorota. Na dziewięcioro dzieci przeżyła rodziców tylko jedna córka - Gertruda, która wstąpiła do klasztoru mniszek benedyktynek w Chełmnie.

Razem z mężem Dorota odwiedziła w roku 1384 Akwizgran, by uczcić relikwie męki Pańskiej. Następnie wspólnie odwiedzili słynne sanktuarium Matki Bożej w Einsiedeln (Szwajcaria). Małżonkowie wspólnie pielgrzymowali; dotarli prawdopodobnie do Santiago de Compostella i do Marsylii. W niektórych klasztorach żeńskich Dorota zetknęła się z nową formą ascezy przez zamurowanie się w klasztorze. Wreszcie Dorota w roku 1389-1390 udała się sama z pielgrzymką do Rzymu na rok jubileuszowy, ogłoszony właśnie przez papieża Urbana VI.

W tym czasie zmarł jej mąż. Teraz wolna, mogła oddać się na wyłączną służbę Bożą. Po powrocie zamieszkała w Kwidzynie w ciasnej komórcie u pobożnej niewiasty, Katarzyny Mulner, by korzystać z kierownictwa duchowego Jana z Kwidzyna (Johanna von Marienwerder). On też poparł u biskupa pomezkańskiego (kwidzyńskiego) prośbę Doroty o pozwolenie na całkowite odcięcie się od świata przez zamurowanie w celi przy tamtejszym kościele katedralnym. Po półrocznej próbie Dorota otrzymała zezwolenie. 2 maja 1393 r. uroczysto wprowadzono ją do celi wymurowanej w kościele od strony prezbiterium katedry. Przez zakratowane okienko od strony kościoła przynoszono jej Komunię świętą i dawano pokarm. Do okienka jej celki od strony cmentarza przychodzić zaczęli mieszczanie w różnych swoich sprawach z prośbą o modlitwę i o poradę. Przez trzecie okno widziała niebo. W celi tej przebywała 14 miesięcy. W tym czasie otworzyły się jej stygmaty, do tej pory tylko bolesne, ale niewidoczne. Wyczerpana niezwykle pokutą, zmarła 25 czerwca 1394 r.

Tej niezwykle niewieście zaczęto natychmiast po śmierci oddawać cześć jako osobie świętej. Pochowano ją w podziemiach

katedry przy udziale biskupa, kapituły, wielkiej liczby kapłanów i jeszcze większej liczby wiernych. Sława jej objęła całe terytorium krzyżackie i przeszła do Polski, Niemiec i do Czech. Działy się także przy jej grobie liczne uzdrowienia i nawrócenia. Przy grobie Doroty modlił się król Władysław Jagiełło po zwycięstwie pod Grunwaldem (1410). Podobno rekluza przed śmiercią przepowiedziała klęskę Krzyżaków.

Do czcicieli Doroty z Małtowów należy Benedykt XVI. W 1999 roku, jako ówczesny prefekt Kongregacji Nauki Wiary, odbył podróż do Kwidzyna. Postać tej rekluzy odnaleźć można w literaturze. Adam Mickiewicz wzorował na niej Aldonę z "Konrada Wallenroda", zamurowaną na zamku w Malborku.

Bł. Dorota jest patronką Pomorza, diecezji elbląskiej, kobiet, matek, odlewników.

Ogłoszenia parafialne

1. W czwartek przypada Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła. Msze św. o godz. 7.00 i 18.00. Ofiary zbierane tego dnia na tacę przeznaczone są na potrzeby Stolicy Apostolskiej.
2. Do piątku trwają nabożeństwa czerwcowe. Codziennie po każdej wieczornej Mszy świętej. Wyjątkiem jest czwartek gdzie od godziny 17:00 trwa adoracja Najświętszego Sakramentu – na którą serdecznie zapraszamy – podczas której odmawiamy Litanię do Serca Pana Jezusa.
3. Od pierwszego lipca aż do końca wakacji nie będzie Mszy świętej w dni powszednie o godzinie 7:00. Msza święta będzie tylko o godzinie 18:00. W niedziele wakacyjne Msze święte odprawiane będą o godz.: 8:00, 9:30, 11:00, 12:30 oraz o 19:00.
4. Przyszła sobota jest Pierwszą Sobotą Miesiąca. Zapraszamy czcicieli Matki Bożej na wspólną modlitwę ku czci Jej Niepokalanego Serca. Tym razem będziemy się modlić na wieczornej Mszy świętej, po której będzie nabożeństwo fatimskie. (Od lipca nie ma Mszy świętej o godzinie 7:00).
5. W przyszłą niedzielę (2 lipca) dzieci i młodzież udający się na wyjazd wakacyjny do Wiela, przychodzą na Mszę św. na godz. 11:00 po której będzie pakowanie i wyjazd autokarem.
6. Życzymy wszystkim a szczególnie dzieciom i młodzieży dobrych, radosnych i bezpiecznych wakacji, a wszystkim gościom dobrego pobytu na terenie naszej parafii.

Intencje mszalne 26.06 - 02.07.2017r.**Poniedziałek, 26.06**

7.00 śp. Andrzej Bruzdewicz

18.00 śp. Dorian Ocicki (12 rocz.), Maria Boguszevska, zmarli z rodz. Boguszevskich i Ocickich

Wtorek, 27.06

7.00

18.00 śp. Stanisław Piekarski

Środa, 28.06.

7.00

18.00 śp. z rodziny Włodarków i Wróblów

Czwartek, 29.06

7.00

18.00 O zdrowie, Dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla ks. Piotra i ks. Pawła z okazji imienin (intencja od Żywego Różańca)

Piątek, 30.06

7.00 śp. Waław Bliźniak (26 rocz.)

18.00 O zdrowie, Dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Lucyny Reiss

Sobota, 01.07

18.00 Dzięczyna w 10 rocz. zawarcia sakramentu małżeństwa Pawła

i Karoliny – z prośbą o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny

Niedziela, 02.07

8.00 śp. Bronisław Denisiak, Maria, Waław, Helena, Zygmunt, Wiesława Lawczuk, Bronisław, Aleksander, Stanisław, Elżbieta

9.30 śp. Kazimierz (11 rocz.) i zmarli z rodziny

11.00 śp. Lidia, Henryk, babcia i dziadek z rodz. Tomkiewicz

12.30 Msza w intencji Żywego Różańca

12.30 śp. ks. Bronisław Trzeciński

18.00 śp. Mikołaj, Maria, Edward, Piotr, Anna Demkowicz

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. Bł. Doroty z Mątów

XII Niedziela Zwykła 25 VI 2017 r.
Wspomnienie Bł. Doroty z Mątów

Dzisiejsze czytania: Jr 20,10-13; Ps 69; Rz 5,12-15; Mt 10,26-33

Kim była nasza Patronka?

Dorota urodziła się 25 stycznia 1347 r. w Mątowach Wielkich koło Malborka (wówczas Gross-Montau) jako siódme z kolei dziecko. Ochrzczona została 6 lutego w miejscowym, do dzisiaj istniejącym kościele i otrzymała imię św. Doroty, patronki tego dnia. Rodzice Doroty, osadnicy holenderscy: Wilhelm Schwartze i Agata, cieszyli się szacunkiem otoczenia. Byli bowiem prawi, pracowici i bardzo religijni. Dorota od najmłodszych lat podejmowała intensywną pokutę. W szóstym roku życia otrzymała dar ukrytych stygmatów. Pokazywał się jej Chrystus na krzyżu, co było dla niej powodem zaostrenia już i tak surowego trybu życia. Do pierwszej spowiedzi świętej przystąpiła, gdy miała zaledwie 6 lat, do pierwszej Komunii świętej w 10. roku życia, 8 kwietnia 1357 roku.

Gończym pragnieniem Doroty było życie zakonne. Nie miała jednak szczęścia spełnić tego pragnienia. Miała zaledwie 16 lat, kiedy rodzice wydali ją za starszego od niej o prawie 20 lat płatnerza gdańskiego, Adalberta (Wojciecha). Miał on przy obecnej ulicy Długiej własny, dobrze prosperujący warsztat. Dzisiaj stoi tam dom z numerem 64. W rok po ślubie, który odbył się w 1363 roku, Dorota przeniosła się na stałe do Gdańska. Małżeństwo okazało się niedobre. Mąż był typowym zamożnym mieszczaninem owych czasów. Jako rzemieślnik i kupiec lubił wystawne życie towarzyskie. Bywało, że przychodził pijany. Dbał o swe znaczenie. Miał też temperament władczy i bardzo gwałtowny. Kiedy więc Dorota zaczęła codziennie uczęszczać do kościoła mariackiego na Mszę świętą oraz do dominikanów, których sobie upodobała w sposób szczególniejszy, kiedy nadal oddawała się modlitwie i czynkom pokutnym, a korzystając ze znacznego majątku męża - również uczynkom miłosierdzia, mąż często tracił równowagę. Doprowadzał wówczas do awantur, bił do krwi i zamykał żonę, by nie mogła uczęszczać do kościoła. Dopiero kiedy pewnego dnia tak ją